

REFLEXIONS FILOSÒFIQUES
(D'UN BARRET DE RIALLES
TOT CAPFICAT DAVANT DE L'APARADOR
D'UN SOMBRERER)

L'escena representa un carrer amb l'aparador d'una sombreria. Un se'l contempla i diu, tot capficat:

De vegades, sota de barrets bonics s'hi veuen caps ben bonics; i sota de barrets lletjos s'hi veuen caps que són lletjos... Però sota de barrets molts lletjos també hi han caps molt bonics, com sota de barrets bonics hi han caps que són ben lletjos.

Que n'hi han, de caps que no tenen cap barret!... I que n'hi han, de barrets que no tenen cap cap!... Tanmateix... són ben tristos los barrets a casa dels sombrerers sense els seus respectius caps..., perquè els barrets necessiten caps, com los caps necessiten barrets. Ja ho diu el ditxo: «Tants caps, tants barrets», sí senyor. Els barrets tenen dret a cap, com los caps tenen dret a barret.

Quan de vegades veig alguns caps que s'emproven aquests pobres barrets, i que aquests barrets van d'allò més bé en

aquests caps, me sembla veure un somrís dels barrets, somrís de contento, d'haver trobat los seus caps, somrís que harmonisa amb lo somrís dels caps contents d'haver trobat els seus barrets. Oh, és una diada pels barrets, lo mateix que ho és pels caps!

Que tristos estan els barrets nous quan no han trobat pas el seu cap!

Però molt més tristos que els barrets nous, que mai han tingut cap cap, ho estan los barrets vells, decrepits, atrotinats, desdenyats ja per tota mena de caps, havent passat del cap de l'elegant al del menestral, del cap del menestral al de l'estudiant de capellà, i del cap d'aquest a la mà del pobre! Quan un barret ha sofert ja totes les seves transmigracions descendents, quan ha sigut barret d'upa, barret remuntat, barret bisbari i barret de pobre..., pobre barret!!! Ja no li queda res d'aquell primitiu estat tan llustrós en què amb orgull podia considerar-se digne de protegir lo cap de l'*Homo sapiens* de Linneo. I en aquest estat, l'infeliç barret, ple de records dels caps que successivament ha protegit, enfangat, estropellat, sense forma de lo que fou algun temps, despreciat pels caps dels que passen, que se'l miren de cap a peus, sols per arriar-li alguna puntada de peu que el fa rodar ignominiosament, en aquest estat lo pobre barret, al cap de

ses velleses, cau en les despiadades mans de l'escombriaire, que l'arreplega i l'exposa a la vergonya dalt d'un paller com cap de reu dalt del catafalc! I l'infeliç té que estar-se allí fins que acaba amb ell lo temps, destructor de barrets, com de tot lo elevat i que té llustre!

Pobres barrets abandonats dels seus caps! No puc pensar-hi sense que la ingratitude dels caps me faci plorar sobre la sort dels barrets!

No vos en rieu pas, orgullosos sobre els vostres caps, vosaltres, barrets flamants! ¿Que potser vos creieu duenyos per sempre dels caps que vos porten?

La sort és igualment implacable per tots los barrets, lo mateix que ho és per tots los caps.

Quan jo veig tants de barrets que sembla que esperen els seus caps, quan jo veig tants de caps a la sombra dels seus respectius barrets, quan jo reflexiono que és lo barret lo que va sobre el cap, i que és lo cap lo que va sota del barret, i que cap cap de cap gran home s'ha elevat mai més que el seu barret, francament, no sé si els barrets han sigut fets pels caps o si són los caps los que han sigut creats pels barrets.

¿Si el barret serà superior al cap?

¿Si el cap serà superior al barret?

Meditem.

Un pot ficar el cap dins del barret, com pot ficar-se el barret al cap.

Un pot deixar-se lo barret penjat amb un clau, però no s'hi pot deixar el seu cap.

Los *clowns* fan rodar els barrets; les dones fan rodar els caps. Lo vent s'emporta els barrets, però no s'emporta els caps. Mes, si un s'omple el cap de vent, pot ser que perdi el cap sense perdre el barret.

¿Què és lo que veu un dalt d'una trona? Una multitud de caps, però no veu cap barret. I si se'n puja al campanar, només veurà que barrets, però no veurà cap cap.

.....

Bah, bah! Per més que hi barrini, res ne trec en net. N'hi ha per tirar lo barret al foc; lo cap ja em roda, i encara em dirien que sóc un barret de rialles o un sense cap ni peus que està tocat del bolet. Acabem!

Si mai trobeu alguns barrets que estiguin bé an els seus caps, si mai veieu alguns caps ben contents dels seus barrets, deixeu los barrets als caps; deixeu los caps als barrets.